

Застосування у навчальному процесі та освітньому менеджменті вільного програмного забезпечення має позитивний вплив на реформуванні різних сфер освітньої діяльності. Це впливатиме на відповідність системі освіти вимогам часу, на її ефективність та якість, модернізацію, відповідність міжнародним стандартам. Державна підтримка присутня при освоєнні сучасних інновацій, методів, широкому використанні інформаційно-комунікаційних технологій, а також для поступального впровадження інструментів відкритої освіти в навчальний процес, зокрема вільного програмного забезпечення.

ВПЗ в системі відкритої освіти є перспективним для використання, вимагає від майбутнього фахівця вміння застосовувати отримані знання, навички та накопичений життєвий та професійний досвід в практичній діяльності.

Джерела:

- 1) М.Карпенко, М. Кияк Перспективи та можливості впровадження вільного програмного забезпечення в навчальних закладах та державних установах України Режим доступу: <http://old.niss.gov.ua/Monitor/june2009/15.htm>
- 2) Воронкін О.С. Використання вільного програмного забезпечення в системі дистанційної освіти / О.С. Воронкін // Тези міжнародної науково-практичної конференції FOSS LVIV-2011. – Л.: Львівський національний університет імені Івана Франка. – 2011. – с. 28-31.
- 3) Формування єдиного відкритого освітньо-наукового простору України: оптимальне використання засобів забезпечення випереджального розвитку. Аналітична доповідь / Веб-сайт Національного інституту стратегічних досліджень при Президентові України. — Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/597/>.
- 4) Ткаченко Н. Досвід створення відкритого електронного архіву в Донецькому національному технічному університеті / Ткаченко Н. // Вісник Львівського університету. – 2012. – № 7. – с. 310-313.
- 5) Вільне програмне забезпечення.- Дата перегляду: 15.03.2013.- Режим доступу: http://uk.wikipedia.org/wiki/Вільне_програмне_забезпечення
- 6) Стрюк А.М. Система «Агапа» як засіб навчання системного програмування бакалаврів програмної інженерії: дис. канд. пед. наук: 13.00.10 / Стрюк Андрій Миколайович. — К., 2012. — 288 с.
- 7) Кравчина О.Є. Основні напрями використання вільного програмного забезпечення в закладах освіти зарубіжжя [Електронний ресурс] / О.Є.Кравчина. // Інформаційні технології і засоби навчання. – 2010. – № 6. – Режим доступу: <http://journal.iitta.gov.ua/index.php/itlt/article/view/372>

Розробка C#-додатків на MONO

Ветеранова Д.С., Медведєв М.А.

*Кримський інженерно-педагогічний університет
d.veteranova@gmail.com, joker_147@mail.ru*

We consider Mono project description in the thesis. We describe the main characteristics, features and advantages of developing C# apps with Mono.

Вільне програмне забезпечення помірно і впевнено розвивається. Багатьом платним програмним продуктам сьогодні можна співставити безліч подібних, взаємозамінних, вільних програм. Це, в свою чергу, полегшує їх використання в комерційному плані. Для масштабних, і не тільки, розробок деяких програмних продуктів також дуже вигідне використання безкоштовного програмного забезпечення. Якщо воно й вільне ПЗ – це забезпечує легку адаптацію його під себе. У разі використання подібних продуктів, витрати компаній скорочуються, а прибуток, іноді дуже великий, збільшується. І для програміста, який працює вдома, це також вигідна пропозиція: він не витрачає кошти на виплату «обладнання програмного», яке необхідне йому при розробці програми.

Розглянемо основні характеристики розробки додатків на Mono та познайомимось з цим продуктом.

Mono – це проект по створенню повноцінної реалізації системи. NET на базі вільного програмного забезпечення, тобто є емуляцією .Net під Linux (та інші). Проект Mono очолює Мігель де Іказа, відомий участю в проекті GNOME [1].

Особливість даного продукту не тільки в тому, що він є вільним, а й у тому, що його основне завдання – це можливість написання C# додатків для різного роду операційних систем або портування їх з Windows у Linux. Підтримується й розробка додатків на Java, Ruby, Python та ін.

Простежимо більш докладно властивості продукту. Mono містить у собі майже все те, що притаманно платним програмним продуктам. Це – налагоджувач, середовище виконання .Net – тут їх два: mono (з підтримкою JIT) і mint (без підтримки JIT), кілька налагоджувачів для C#, smcs і vbc, бібліотека стандартних класів та бібліотека класів для розробки додатків, наприклад для підтримки Zip, OpenGL, Cairo, Gtk + (аналог XAML + C #) [2]. Компілятор, який використовується для роботи з цим продуктом, підтримує всі версії мови C#, але кожній з них в Mono відповідає свій тип компілятора: mcs, smcs, gmcs і dmcs.

Можна відзначити безліч переваг роботи з Mono: по-перше, це безпека, завдяки відкритим сирцевим кодам, можливість роботи з різними мовами програмування, пристосування продукту до власних вимог, мультиплатформність та багато іншого. Свої переваги додає застосування мови C# для розробки додатків.

Вільним середовищем для розробки додатків є MonoDevelop. Остання версія, яка використовується – 2.4. Продукт містить налагоджувач, компілятори, засоби підтримки та управління класами, бібліотеки, підказки, довідку тощо.

MonoDoc є пакетом документації Mono, призначений для ознайомлення з нею, перегляду прикладів сирцевих кодів і подальшого редагування цієї документації.

Таким чином, через те, що кросплатформність додатків схвалюється, Mono стане добрим помічником для швидкого написання та розгортання

безпечних, відкритих програмних продуктів для Unix, Linux, Mac OS, та їх портування.

Джерела:

- 1) Mono C#. [Електронний ресурс] // Progopedia alpha. – Режим доступу: <http://progopedia.ru/implementation/mono-c-sharp/>.
- 2) What is Mono [Electronic Resource] // Official site. – URL: http://www.mono-project.com/What_is_Mono.
- 3) Рамирез А.О. Программирование: встречаем C# и Mono [Електронний ресурс] / О.А. Рамирез // Портал комп'ютерних статей. – Режим доступу: <http://computerlib.narod.ru/html/csharp1.htm>.
- 4) Лекция: Rotor и Mono [Електронний ресурс] // Інтернет Університет Інформаційних Технологій. – Режим доступу: <http://www.intuit.ru/department/se/techdevmsnet/2/>.

Автоматизований текстологічний аналіз: використання детекторів інтернет-плагіату в академічному секторі

Воронкін О.С.

*Луганська державна академія культури і мистецтв,
alex.voronkin@gmail.com*

This paper addresses the problem of detecting borrowing in Internet network provides a brief general descriptions of some free plagiarism detector.

Плагіат, згідно Закону України „Про авторське право і суміжні права”, визначається як оприлюднення (опублікування), повністю або частково, чужого твору під іменем особи, яка не є автором цього твору [1]. Мова йде про привласнення авторства на чужий мистецький, науковий або інший твір чи роботу (на чуже відкриття, винахід чи раціоналізаторську пропозицію) або використання у своїх працях чужого твору без посилання на джерело запозичення та автора. За умови зазначення імені автора й джерела, допускається використання цитат (коротких уривків) з опублікованих творів в обсязі, виправданому поставленою метою. Зазначимо, що збіг думок та ідей також не може вважатися плагіатом.

Останнім часом запозичення текстових частин одержало широке поширення в академічному секторі. Цю тенденцію деякі вчені вже назвали „складовою частиною” сучасної науки [2, 3]. Окремі дослідники пропонують класифікувати плагіат на випадковий і добре продуманий – плагіат у замаскованому вигляді (наприклад, цілеспрямована заміна слів синонімами, заміна букв у слові англomовними (подібними за написанням), переформулювання речень – зміна порядку слів в них тощо).

До основних форм запозичення матеріалів відносять [4]: 1) повне або часткове копіювання тексту з одного джерела (при мінімальному редагуванні); 2) копіювання та компоновання тексту з декількох джерел; 3) компоновання власного та запозиченого матеріалу без належного